

سردر بیمارستان مسیح دانشوری

منشور طراحی

۱ در بیمارستان، زخم تن درمان می‌شود، ولی روح پژمرده می‌شود. / در بیمارستان، رابطه مریض با جنب‌وجوش زندگی بیرون قطع می‌شود.
۲ امید بزرگ‌ترین انگیزه برای مبارزه با بیماری است!

شعار: «بیمارستانی بسازیم که بیمارستان نیست!» (آموزه «مگی‌سنتر»ها در نقاط مختلف جهان از ۲۰۰۶ تا کنون)

اما، در این پروژه، ما اختیاری درباره کل بیمارستان نداریم،

پس، «سردر» را باید با همان مبانی «بیمارستانی که بیمارستان نیست» طراحی و اجرا کنیم.

یعنی، سردر بهتر است فقط یک عنصر یادمانی نباشد،

سردر می‌تواند کارکرد داشته‌باشد و بخشی از وظایف «بیمارستانی که بیمارستان نیست» را به دوش بکشد.

پس به آن عملکرد می‌دهیم:

تراز کف

واحد خدمات اداری بیمارستان، نگهبانی، بانک، دولت الکترونیک، پارکینگ

تراز دوم:

فضای دیدار

دیدارهای بین بیمار و همراه، بیمار و کادر درمان، در فضایی راحت و دنج.

فضای واسط بین بیمارستان و شهر. حلقه اتصال زندگی بیمارستانی با زندگی عادی شهری

منظر گاهی به شهر

که ارتباط بیمار با شهر را، حداقل به صورت بصری، فراهم کند.

تا ارتباط بیمار با شهر و جنب‌وجوش آن فراموش نشود. شهر با تمام سروصدا و احيانا شلختگی، مظهر تلاش و امید است.

فضایی برای امید

این مکان می‌تواند نمایشگاهی باشد از «امید»های فراموش‌شده: مثل نمایشگاه عکس و سرگذشت سرشناسانی که روزی در این بیمارستان بستری بودند و درمان شده‌اند.

با نمایشگاهی از فعالیت‌های احتمالی فرهنگی و هنری بیمارانی که امروز در این‌جا بستری هستند.

فضایی برای چای و قهوه خوردن، و قصه و خاطره تعریف کردن.

نکته ظریف این‌که

ورود بیمار به این فضای کاربردی فقط از داخل بیمارستان است و امکان خروج بیمار به بیرون بدون تشریفات معمول وجود ندارد.

هدف اصلی

در این طرح هدف اصلی آن است که بیمار احساس غربت و دوری از شهر نکند و ارتباط بصری و حسی با شهر داشته‌باشد. از سوی دیگر سردر نباید تداعی‌گر عنصر یا بنایی سلطه‌گر باشد. به همین خاطر باید این فضا زیر پای بیمار و همراه باشد. فضایی باشد برای استفاده بیمار و همراهانش. خودی باشد و خودمانی. انگار خود بیمار فضایی درست کرده برای دیدار و پذیرایی از میهمانان.

حلقه وصل:

کاخ مظفری، ریشه و حافظه تاریخی این مجموعه درمانی بزرگ است. فرم بیضی پلکان اصلی و داخلی آن را تبدیل به سردر تعلیقی می‌کنیم و شیب پله را در فرم این تعلیق می‌کاریم. رو به بالا با امید. ستون‌های کاخ را هم زیر هر سقفی که بسته‌ایم می‌کاریم. در ورود به مجموعه، یادمان بیاید که این مکان تاریخ دارد.